

काण्डेयः

काण्डेयहा, स्त्री, (काण्डात् द्विप्रकन्धात् रोहतीति । काण्ड + रह + कः टाप् च ।) कटुकी । इति रत्नमाणा ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,— “कटुी तु कटुका तिक्ता ह्यभेदा कटुम्भरा । अशोका मत्स्यशकला चक्राङ्गी शकुजादनी । मत्स्यपित्ता काण्डेयहा रोहिणी कटुरोहिणी” ॥ इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥ अस्याः गुणाः कटुकाण्डे ज्ञेयाः ॥)

काण्डेयि, पुं, (काण्डस्य वेदविभागस्य ऋषिः । यद्वा काण्डेय एकजातीयक्रियादिसमवायेषु ऋषिर्विचारकः ।) वेदकाण्डविशेषाध्यापकसुनिभेदः । स तु जैमिन्यादिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (जैमिनित्तु पूर्वमीमांसाशास्त्रप्रणयनेन क्रियाकाण्डस्य विचारकः । तथा वेदव्यासः उत्तरमीमांसारूपवेदान्तशास्त्रप्रणयनेन ज्ञानकाण्डस्य विचारकः । इत्यादि स्मृतिभिर्निश्चितम् ॥)

काण्डवान्, [त्] त्रि, (काण्डः शरःप्रहरणतया अस्यास्ति इति । काण्ड + मतुप् । सस्य वः ।) काण्डेयः । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥ तीरान्दाज इति भाषा ॥

काण्डसन्धिः, पुं, (काण्डस्य स्तम्भस्य सन्धिः मेहनस्थानम् ।) यश्रिः । इति राजनिर्घण्टः ॥ पावर्गाट इति च भाषा ॥

काण्डस्युष्टः, त्रि, (स्युष्टं सहीतं काण्डं त्रेण निष्ठान्तत्वात् परनिपातः ।) काण्डेष्टः । शस्त्राङ्गीवी । इत्यमरः । २ । ८ । ६७ ॥

काण्डहीन, स्त्री, (काण्डेन स्तम्भेन हीनम् ।) भद्रसुक्तम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

काण्डिका, स्त्री, (काण्डः गुच्छः प्राप्रस्थेन अस्ति अस्याः । काण्ड + ठन् + टाप् ।) लङ्गानामकधान्यविशेषः । बालुकीनामकर्कटीभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

काण्डोरः, त्रि, (काण्डः वायः अस्यस्य । काण्ड + “काण्डाखादीरझीरचौ” । ५ । २ । १११ । इति ईरन् ।) काण्डाखवान् । इत्यमरः । २ । ८ । ६६ ॥ तीरान्दाज इति भाषा ॥ (यथा भट्टिः ४ । १० । “काण्डोरः खाण्डिकः प्राङ्गी रचन् विप्रस्तनुचवान्” ॥)

काण्डोरः, पुं, (काण्डः स्तम्भः अस्यास्तीति । काण्ड + “काण्डाखादीरझीरचौ” । ५ । २ । १११ । इति ईरन् ।) अपामार्गवृक्षः । जताप्रभेदः । काण्डवेण इति ख्यातः । तत्पर्यायः । काण्डकटुकः २ नासाववेदनः ३ पटुः ४ अयकाण्डः ५ स्तोमवह्नी ६ कारवह्नी ७ सुकाण्डिका ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । चारकत्वम् । दुष्टप्रखलुतागुल्मीदरझीहृशूलमन्दाग्निनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काण्डोरी, स्त्री, (काण्डोर + गौरादित्वात् ङीष् ।) मञ्जिष्ठा । इति रत्नमाणा ॥ काण्डोरा इत्यपि पाठः । (मञ्जिष्ठाण्डेऽस्या गुणदयो ज्ञातव्याः ॥) काण्डेयुः, पुं, (काण्डे इच्छुरि व ।) कोकिलाच्छुटः । इत्यमरः । २ । ४ । १०४ ॥ कुनिया खाडो इति भाषा ॥ (अस्य पर्यायाः । यथा, भावप्रकाशस्य

कात्याय

पूर्वखण्डे १ भागे ॥ “कोकिलाच्छुटः कोकिलुच्छुरः चुरकः चुरः । भिक्षुः काण्डेच्छुरप्युक्त इच्छुगन्धेच्छुवाणिका” ॥ गुणाऽस्य चुरकण्डे ज्ञेयाः ॥ काण्डेयम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

काण्डेरी, स्त्री, (काण्डं वाबाकारं पुष्यं ईर्ते । काण्ड + ईरङ् गतौ + षच् ।) गौरादेराहतिगणत्वात् ङीष् ।) नागदन्तीवृक्षः । इति रत्नमाणा ॥

काण्डेयहा, स्त्री, (काण्डे रोहति इति कः टाप् । सप्तम्या अलुक् ।) कटुकी । इति रत्नमाणा ॥ (कटुकीण्डेऽस्या विशेषो बोध्यः ॥)

कातरः, त्रि, (कु कच्छेन तरतीति । कु + तृ + षच् ।) कोः कादेशः ।) असनाकुलचित्तः । व्याकुलः । तत्पर्यायः । अधीरः २ । इत्यमरः । ३ । १ । २६ ॥ (यथा रघुः ११ । ७८ । “कातरोऽसि यदि वोद्गतार्षिषा तर्जितः परसुधारया मम” ॥)

कातरः, पुं, (कं जलं आतरति । क + षा + तृ + षच् ।) कातलमत्स्यः । इति शब्दरत्नावली ॥

कातलः, पुं, (कातर एव रस्य लः । अयं हि रोहितादिवत् न तेजस्वी अतोऽस्य तथात्वम् । यद्वा, कस्य जनस्य तलं स्पृशत्येन अस्ति अस्य । अश्रं आदित्वादच् ।) मत्स्यविशेषः । कात्वा इति भाषा । तस्य गुणाः । उष्णत्वम् । मधुरत्वम् । गुणप्राकिलम् । त्रिदोषकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा, वैचके । “कातलो मधुरस्त्वोष्णो गुरुपाकी त्रिदोषहृत्” ॥)

काट्यं, स्त्री, (कुत्सितं ढगं क्षुप्तं ढगं वा । कोः कादेशः ।) रोहिषवृक्षम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

कात्या, पुं, (कतस्य ऋषेर्गोत्रापत्वं । कत + “गर्गादिभ्यो यञ्” । ४ । १ । १०५ । इति यञ् ।) कात्यायनमुनिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कात्यायनः, पुं, (कतस्य गोत्रापत्वं ।) गर्गादित्वात् यञ् यञन्तत्वात् यनिष्कः ।) धर्मशास्त्रकर्तृमुनिविशेषः । (यथेकां याञ्चवक्त्रोः १ । ४ । ५ । “मन्वचि विष्णुहारीतया अयवष्कोश्रनोऽङ्गिराः । यमापत्तन्मन्वर्त्ताः कात्यायनवृहस्पती ॥ पराशरव्यासशङ्खिलिता दक्षगोतमौ । ज्ञातातपो वशिष्ठश्च धर्मशास्त्रप्रयोजकाः” ॥ वरवचिः । इति मेदिनी ॥

कात्यायनी, स्त्री, (कतस्यापत्वं स्त्री । “गर्गादिभ्यो यञ्” । ४ । १ । १०५ । इति यञ् । “सर्वत्र जोहितादिकतस्तेभ्यः” । ४ । १ । १०८ । इति य्कः ।) बिल्वात् ङीष् ।) दुर्गा । (यथा मार्कण्डेय ६१ । २३ । “एतत्ते वदनं सौम्यं जौघनत्रयभूषितम् । पातु नः सर्वभूतेभ्यः कात्यायिणि नमोऽस्तुते” ॥) अङ्गवृक्षा कात्यायवसना विधवा । इत्यमरः । २ । ६ । १०७ । (याञ्चवष्कामुनेः पत्न्योरेका पत्नी । यदुक्तं वृहदारण्यकोपनिषदि । “याञ्चवष्कास्य दे भार्ये बभूवतुः मैत्रेयी कात्यायनी च । तयोर्हि मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी बभूव स्त्रीप्रचेव तर्हि कात्यायनी” ॥ पत्न्यां ङीष् । कात्यायनस्य ऋषेः पत्नी” ॥)

कादम्बा

कादम्बः, पुं, (कदम्बे समूहे भवः । कदम्ब + षञ् ।) कण्डुसः । वाणि ङाँस् इति भाषा । इत्यमरः । २ । ५ । २३ । (यथा रघुः । १३ । ५५ । “क्वचित् खगानां प्रियमानसानां कादम्बसंसर्गवतीव पङ्क्तिः” ॥)

अस्य मांसस्य गुणाः । वायुरक्षतिपित्तनाशित्वम् । भेदकत्वम् । शुक्रकारित्वम् । शीतत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (कदम्ब एव । स्वार्थे षञ् ।) कदम्बवृक्षः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (कदम्बखेदमिति व्युत्पत्त्या षञ् । कदम्बसम्बन्धिनि, त्रि । कदम्बकुसुमम् । यथा रघुः १३ । २७ । “गन्धश्च धाराहृतपञ्चलानां कादम्बमर्द्धोद्गतकेसरश्च” ॥)

वायः । इति मेदिनी ॥

कादम्बकः, पुं, (कादम्ब + स्वार्थे कन् ।) वायः । इति हारावली ॥

कादम्बरः, स्त्री, (कादम्बम् कदम्बोद्भवं रसं ज्ञाति गृह्णातीति । कदम्ब + षा + कः । अस्य रः ।) कदम्बपुष्पोद्भवमद्यम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, माघे । “निवेद्य मधुमाधवाः सरसमत्र कादम्बरम्” ॥) दधिसारः । इति हेमचन्द्रः ॥ ग्रीधुः । इति विश्वः ॥ (इच्छुजातगुडादि । इति मङ्गिनाथः ॥)

कादम्बरः, पुं, (कादम्बं कदम्बरसवत् ज्ञाति गृह्णातीति । षा + कः । अस्य रश्च ।) दध्ययम् । दधिसारः । इति मेदिनी ॥

कादम्बरी, स्त्री, (कु ह्यण्वर्थे नीलवर्णमित्यर्थः अम्बरं वस्त्रं यस्य । कोः कदादेशः ।) कदम्बरो वनरामस्तस्य धिया । कदम्बर + षञ् ततः स्त्रियां ङीप् । यद्वा कदम्बे जातो रसः कादम्बः । “तत्रजातः” । ४ । ३ । २५ । इत्यञ् । कादम्बं राति ददातीति । रादाने + “आतोऽनुपसर्गे कः” । ३ । २ । ३ । इति कः । गौरादित्वात् ङीष् ।) मदिरा । इति मेदिनी ॥ (यथा,— “कादम्बरीमदविधूयितलोचनस्य युक्तं हि काङ्कणभूतः पतनं पृथिव्याम्” ॥ इत्युद्भटः ॥) कोकिला । खरसती । शारिकापक्षिणी । इति मेदिनी ॥ (वायभट्टविरचितकाव्यविशेषः । खनायिकानामैव प्रसिद्धोऽयं ग्रन्थः । इयं कादम्बरी तु वायभट्टेनासमापिता पुनरस्य पुत्रेण समाप्तिं नीता । नायिकाविशेषः । सातु तुम्बुचप्रभतीनां बस्यां गन्धर्वानां ज्येष्ठस्य हंस इत्याख्यया प्रसिद्धस्य गन्धर्वस्य कन्या । अस्या जननी जैमिनयूखसम्भवासुरसां कुले जाता गौरीति नाम्ना प्रसिद्धा । अस्या कन्यहिवरयन्तु कादम्ब्यां वृद्धयम् ॥)

कादम्बरीवीजं, स्त्री, (कादम्ब्यैः वीजं आसवः ।) सुरावीजम् । इति रत्नमाणा ॥

कादम्ब्यः, पुं, (कादम्ब्यै हितः इति यत् ।) कदम्बवृक्षः । इति जटाधरः ॥

कादम्बा, स्त्री, (कादम्ब इव आचरति । कादम्ब + आचारे क्तिप् + अच् + टाप् ।) कदम्बपुष्पीवृक्षः ।